

staa, at jeg mener, at Bestemmelsen, saaledes som den efter mange og lange Forhandlinger er blevet formet, ikke vil kunne gøre nogen Skade, eller jeg haaber i hvert Fald, at den ikke vil kunne gøre nogen Skade. Jeg kan ikke anse den for at være nogen rationel Bestemmelse, men der er dog for saa vidt gjort en Indrømmelse, som denne Fiksering af Renten er sat i Forbindelse med Pengemarkedets virkelige Tilstand, idet Renten gøres afhængig af det Udbytte, som man vil kunne opnaa ved at anbringe sine Penge i Kreditforeringsobligationer. Derved faar Rentens Fastsættelse en vis Paavirkning af Pengemarkedets Tilstand til enhver Tid, og jeg anser altsaa dette for en Forbedring af de Bestræbelser, som tidligere har været fremme. Jeg maa dog stadig sige, at jeg finder ikke et saadant Forsøg paa at binde en enkelt økonomisk Faktor rationelt. Det er mit Haab, at en saadan Bestemmelse, hvis den endelig vedtages, ikke vil forvolde nogen større Skade, men jeg vil ogsaa tro, at man samtidig vil faa Lejlighed til ad Erfaringens Vej at naa til det Resultat, man ikke har kunnet naa til ad Diskussionens Vej.

I Banklovsforslagets § 5 er der indføjet den Bestemmelse, at Stillingen som Medlem af Bankraadet og som Medlem af Direktionen i en Bank ikke kan forenes med Stillingen som Bestyrelsesmedlem i noget Aktieselskab, som vedkommende Bank finansierer. Jeg maa overfor dette høje Ting udtale omtrent, som jeg sagde i det andet høje Ting, at en Bestemmelse af den Rækkevidde, som denne har, mener jeg ikke, det er forsvarligt at gennemføre. Det vilde paa en alt for generende Maade gribe ind i det daglige økonomiske Liv. Jeg tror heller ikke, at en saa vidtgaende Bestemmelse paa nogen Maade vil kunne motiveres ved Henvisning til Kendsgeneringer. Jeg skulde derfor anbefale, at man naar til en anden Affattelse af denne Bestemmelse, saaledes at den kommer i bedre Overensstemmelse med det praktiske Livs Krav.

I samme Paragraf er det foreslaaet, at Embedsmænd, der udøver Dommervirksomhed, ikke kan have Sæde i en Banks Direktion eller Repræsentantskab. Det er en Bestemmelse, som jeg i og for sig ikke kan nægte nogen Berettigelse; den har til en vis Grad min Sympati. Det er kun min Opfattelse, at en Bestemmelse af denne Art hellere burde være optaget i en Lov om Dommere end i en Lov om Banker;

men jeg skal i øvrigt henstille dette til Tingets videre Overvejelse.

Endelig er der indsat en Bestemmelse om, at Fader og Søn ikke paa samme Tid kan være Medlemmer af en Banks Direktion. Jeg tror ikke, at man overhovedet vil kunne fremsætte nogen endelig gyldig Motivering for denne Sætning ved Henvisning til faktiske Forhold. Man kan naturligvis hos sig selv gøre den Betragtning gældende, at det kan være uheldigt, at Fader og Søn sidder samtidig i en Banks Direktion. Hvis der er 3 Medlemmer og Fader og Søn er enige — hvad de for øvrigt ikke altid er —, har de selvfølgelig let Overtaget over den tredje. Men man kunde med samme Beføjelse forbyde to Brødre at sidde i samme Direktion, og for den Sags Skyld ogsaa to, der spiller L'hombre sammen, at sidde i en Banks Direktion.

I § 6 er der indføjet en Bestemmelse, som fandtes tilsvarende i Sparekasselovforslaget, idet der bestemmes, at hvis en Laantager mod Kautions udebliver med Rente eller Afdrag, skal derom inden den paafølgende Betalingstermin gives Kautionisterne Meddelelse. Det er en Bestemmelse, som man med stor Fasthed holdt paa her i Landstinget under Behandlingen af Forslaget for Sparekassernes Vedkommende, og for saa vidt man stadig finder det rigtigt, kan jeg naturligvis ikke nægte, at det ogsaa er rigtigt at have en tilsvarende Bestemmelse i Banklovsforslaget. I Sparekasselovforslaget er der sket den væsentlige Forandring i Lovforslagets § 1, at medens Lovforslaget tidligere gik ud paa, at Sparekasser ikke maatte diskontere Veksler, foreslaas det nu, at Sparekasser maa diskontere Veksler, men ikke afhænde dem videre. Jeg tror, at denne Bestemmelse ikke vil bidrage til, hvad man for øvrigt fra alle Sider siger, at man er enig om, at uddybe Forskellen imellem Bankvirksomhed og Sparekassevirksomhed. Jeg tror, at det vil bidrage til at tilsløre Forholdet, saa at Sparekasserne for at gøre Forretning, for at tjene Penge, i større Grad lægger sig efter Veksselforretningen som den mere indbringende og den i mange Henseender fornøjeligere Forretning end den rene Sparekasseforretning. Jeg tror dog, at Tilhængerne af denne Bestemmelse i det andet høje Ting er saa fast besluttede paa at gennemføre den, at det vilde betyde store Vanskeligheder for Lovforslaget, hvis man fra dette høje Tings Side vilde modsætte sig den. Da der jo